

พระราชบัญญัติ

หอการค้า (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหอการค้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การบริหารงานของหอการค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมการค้า การบริการ
การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงินหรือเศรษฐกิจได้มากยิ่งขึ้น
โดยไม่ประกอบวิชาชีพเองหรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิชาชีพของสมาชิก อันจะเป็นประโยชน์
ต่อการประกอบธุรกิจและระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับ
เงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า
พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ หอการค้ามีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว การประกอบวิชาชีพอิสระ
อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัล พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพ
วิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว
การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัล
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพ วิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป รวมทั้งเก็บรวบรวมสถิติ
ตลอดจนเผยแพร่ข่าวสารดังกล่าว

(๓) ออกใบรับรองแหล่งกำเนิดของสินค้า จัดทำและรับรองเอกสารที่ใช้ในทางการค้า
การลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งรับรองลายมือชื่อของบุคคลในเอกสาร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

(๔) วางมาตรฐานแห่งคุณภาพของสินค้า รวมทั้งตรวจสอบ หรือรับรองมาตรฐานสินค้า

(๕) จัดตั้งและดำเนินการสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจ พิพิธภัณฑสถานสินค้า รวมทั้งการจัดงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ

(๖) เป็นสถาบันอนุญาตอุตสาหกรรมซื้อขายข้อพิพาททางการค้า รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ไกล่เกลี่ย และประนอมข้อพิพาททางการค้า

(๗) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สมาชิก รวมทั้งสนับสนุน การสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่

(๘) รับผิดชอบและให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกเกี่ยวกับการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว การประกอบวิชาชีพอิสระ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การเงิน เทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัล พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ สตาร์ทอัพ วิสาหกิจสมัยใหม่ หรือเศรษฐกิจโดยทั่วไป รวมทั้งช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจของสมาชิก

(๙) ให้คำปรึกษาและเสนอข้อแนะนำแก่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อขับเคลื่อนและพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ

(๑๐) ประสานงานในทางการค้าและการลงทุนระหว่างผู้ประกอบการกับทางราชการ

(๑๑) ทำความตกลงหรือความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหอการค้า”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ประกอบวิสาหกิจโดยหอการค้าตัวเอง หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจ ของสมาชิก หรือเข้ามีส่วน ถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการถือหุ้นที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่หอการค้า”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เมื่อที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก สามัญทั้งหมด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกค่าธรรมเนียมทำพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙

มาตรา ๘ ให้กฎกระทรวงที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยกำหนดหน้าที่ของหอการค้าในการดำเนินการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น อันจะเป็นการส่งเสริมการค้าและการประกอบวิสาหกิจของสมาชิกได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์การเลิกหอการค้าโดยมติของที่ประชุมใหญ่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนยกเลิกการกำหนดเพดานอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้